

Es Molí Nou

Vilafranca, Juny 1995 - Núm. 97

**HA MORT, JOSEP
ESTELRICH,
FUNDADOR DEL
SINDICAT UNIÓ
DE PAGESOS I UN
PAGÈS EXEMPLAR**

BATLE

***Joan Bauzà reelegit amb
el suport del 62 per cent
dels votants seguirà al
front de l'Ajuntament.***

DIPUTADA

***Catalina Bover serà regidora
a l'Ajuntament i diputada al
Parlament Balear.***

***El PSM aconseguí uns resultats
històrics amb set regidors.
El PP segueix amb quatre.***

«ES MOLÍ NOU»

Publicació mensual de
l'Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Depòsit Legal
PM: 366 - 1986

Edita:
Obra Cultural Balear
de Vilafranca

Coordina:
Jaume Català

Redacció i col·laboradors:

Andreu Bauçà
Francesc Amengual
Joan Barceló
Joan Jaume
Bartomeu Català
Biel Monserrat
Jaume Nigorra
Jaume Sansó
Miquel Barceló
Joan Estrany
Joan Bauzà
Joan Rigo

Redacció Esports

Jaume Vidal
Tomeu Ferrer
Jaume Nicolau
Antoni Sansó

Imprimeix:

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

Els articles publicats en aquesta
revista sols expressen l'opinió
dels seus autors

MUNICIPI

Obrin una nova cantera vora dos camins a es Pou Morer

Un grup de veïnats han protestat pel perill d'enterrossalls

(Redacció).- L'obertura d'una nova cantera a es Pou Morer i dos permisos més donats en aquesta mateixa zona, més una que ja està en actiu, ha alarmat als veïns d'aquesta zona. Un grup de propietaris de finques han dirigit un escrit al batle Joan Bauzà en el que posen de manifest la seva preocupació per l'obertura de mines de terra argilosa.

En aquestes darreres setmanes s'ha començat una excavació en es Pou Morer, a uns terrenys llogats per la fàbrica Castor de Manacor, per treure argila. L'extensió d'uns tres mil metres quadrats està entre dos camins que enllacen la carretera de Palma amb nombroses finques agrícoles i ramaderes.

Els veïns que han firmat l'escrit dirigit a l'Ajuntament exposen la seva preocupació per l'aproximació de la cantera a aquests dos camins, ja que podrien esfondrar-se amb les excavacions. Aquesta preocupació es deu, a que aquesta mateixa empresa va enfonsar un camí al terme municipal de Petra i ha estat tres anys intransitable.

El batle ha informat als afectats que l'actuació municipal no es pot dirigir a aturar l'activitat de la cantera, ja que té l'autorització de Mines i de la Conselleria d'Indústria i "l'Ajuntament no pot denegar la llicència municipal".

Els veïns que protesten han al·legat que la cantera no respecta el marge de cinc metres que les deu separar dels camins. En aquest sentit, Joan Bauzà ha assegurat de l'Ajuntament vigilarà el compliment de la legislació que regula aquest tipus d'excavacions.

El fet de què en aquesta zona en un futur proper hi pot haver fins a cinc canteres, ha alarmat a alguns membres de la Coordinadora de son Nuviat, ja que consideren que amb tantes canteres podia esser un punt estratègic per abocar-hi cendres una vegada plena la cantera de Son Nuviat.

PSM fins el 1999

El poble ha aprovat amb nota alta la gestió feta pel PSM a l'Ajuntament des de 1991 i per altre costat ha suspès la tasca d'oposició municipal feta pel PP. Aquesta és la lectura que es pot fer de les eleccions municipals del passat 28 de maig, pel que respecta a Vilafranca, apart de determinades circumstàncies que han conduït a què les distàncies entre ambdós partits hagi augmentat de forma espectacular. La bona feina realitzada pel grup polític encapçalat per Joan Bauzà 'de sa Vinya Nova', ho deiem ja a la passada editorial, ha quedat ben constada al llarg del mandat 1991-1995 i el poble li ha renovat plenament la confiança per a un nou període que ens deixarà ja a a les portes del segle XXI. Les trontollades internes de l'oposició, representada pel PP, durant els darrers quatre anys no permetien obrir grans expectatives de canvi de govern municipal. Els aires de renovació, portats per la candidatura liderada per Antoni Gayà Batle, han arribats refredats i no han generat gens d'il·lusió entre la sempre important massa d'indecisos. L'important davallada en el nombre de vots obtinguts (els pitjors resultats dels conservadors) ho assenyalen de forma inequívoca.

El mapa polític, per tant, no variarà en relació al passat mandat. El PSM seguirà amb set regidors i el PP amb quatre. Els nacionalistes governaran amb el suport del 62 per cent dels vilafranquers i el PP estarà a l'oposició representant al 36 per cent dels vots. La llista de Joan Bauzà ha obtingut quasi el mateix nombre de vots (921) que a les anteriors eleccions (927) amb un percentatge menor de votants. El PP s'hagut de fer càrrec d'una important baixada (541) front a la quota aconseguida el 1991 (645).

Sens dubte, l'estil de fer política del PSM ha consolidat una base que el pot mantenir molts anys al govern municipal, empenyat pel fet de què aquest partit nacionalista és el que més avança a tots els nivells d'institucions: ajuntaments, Consell Insular i Parlament balear. Però no calen tampoc excessos de confiança. La mesura en què mantengui la mateixa línia de coherència i dedicació al poble serà la que marcarà el seu futur més immediat, de moment avalat per una gran majoria de vilafranquers. El PSM ha de ser conscient que mai un partit com el seu havia lograt tant de recolzament al nostre poble. De la mateixa forma que el PP haurà de repasar cada una de les seves passes donades en els darrers mesos per no ensopegar de nou amb un electorat que exigeix alguna cosa més que formes militaristes per governar un municipi. La reflexió ha de ser bona teràpia per un partit enfonsat i dividit per les lluites internes.

Dit això, convindrà que la continuïtat del PSM, demanada per la majoria del poble, engresqui al major grup de gent possible per donar suport a la gestió encetada ara fa cinc anys i que va marcar el final d'una etapa (la del PP) i el començament d'una nova. El PSM no pot caure en cap presidencialisme ferm, com el que va viure el partit conservador entre 1987 i 1990. Reenganxar el nou mandat com si fos el primer, il·lusionar a la gent, cercar la participació dels vilafranquers, activar més grups culturals, reforçar els existents, mantenir l'assistència social i en definitiva mantenir un contacte constant amb la gent i el carrer són alguns eixos fonamentals per continuar una tasca que, com deiem al principi, ha estat molt ben valorada per la gran majoria dels vilafranquers.

Reflexionar, rectificar (perquè és evident que hi ha hagut moltes errades de plantejaments i de programes) i assumir el paper d'oposició és treball del nou grup del Partit Popular. Els quatre regidors elegits tenen per davant tot un camp d'acció, de control de la gestió que faci el PSM, que pot ser el que permeti enlairar de nou l'aeronau. El PP ha de ser conscient que si l'electorat ha passat factura ha estat a aquest partit, no al PSM, i per tant cal modificar actituds, acceptant en primer lloc la seva responsabilitat política com a grup d'oposició i després decidint-se a fer alguna cosa més que esperar a la propera campanya a donar senyal de vida.

Nacionalistes de Mallorca

7 REGIDORS (921 vots)

4 REGIDORS (541 vots)

Victòria històrica del PSM

Joan Bauzà reelegit batle amb el 62 per cent dels vots

(Redacció).- Una catàrta de vots respaldant la gestió del PSM a l'Ajuntament va revalidar la batlia dels propers quatre anys pel cap de la candidatura nacionalista, Joan Bauzà. Les eleccions del 28 de maig varen refermar la confiança de la majoria de vilafranquers vers una llista renovada del PSM, que aconseguia repetir els 7 regidors aconseguits el 1991 i a més ampliar de 283 a 380 la diferència de vots amb el PP. Els conservadors repetiren en el nombre de regidors (4) però sofrien la major derrota de la seva història.

El PSM va ésser respallat pel 62 per cent dels vots (un 58 per cent en el maig de 1991), mentre que el PP ho fou amb un 36 per cent (cinc punts menys que a les eleccions municipals anteriors). La participació, en aquesta darrera ocasió, fou del 84 per cent. En el maig de 1991 arribà al 92 per cent, éssent el poble de les Illes on es va votar més. El partit nacionalista va aconseguir 921 vots (928 en el 91) i es va quedar a pocs vots d'apuntar-se el vuité regidor i deixar al PP amb només tres regidors.

L'alegria al grup municipal del PSM fou doble. A la victòria històrica de les eleccions a batle es va sumar el fet de què la candidata número 5, Catalina Maria Bover Nicolau, que també anava a la llista del PSM al Parlament Balear, aconseguís un escó de diputada. Els nacionalistes varen viure una jornada electoral memorable després de què una gran multitud seguís amb molt interès l'escrutini a les tres taules electorals, per al final vitorejar a Joan Bauzà "de sa vinça Nova" com a batle reelegit. A la part dels conservadors el recompte deixà desmoralitzats als candidats i a uns pocs simpatitzants que s'acostaren a les meses electorals.

Els conservadors, que es presentaven amb moltes cares noves, però poc conegudes, perderen 104 vots en relació a la candidatura que en el 91 encapçalà Joan Nicolau "Not". En aquesta ocasió, el cap de llista, Anto-

ni Gayà Batle, representava una corrent renovadora dins el PP que va haver de lluitar de debò per imposar-se al sector de Bernat Garí. La divisió dins el PP, evident inclús en el recompte de vots, amb cares alegres d'alguns seguidors de l'ex batle conservador, pot fer trontollar l'agrupació local del PP en els propers mesos. Els plantejaments de la campanya i la denúncia fantasmal d'un forat de 150 milions a l'Ajuntament varen endinsar les poques expectatives de la nova llista del PP.

El PSM, que va dissenyar una campanya centrada en explicar la feina feta i els projectes per als propers quatre anys, aconseguí atreure el vot indecís i rebutjà entrar en enfrontaments amb el PP iniciats per aquest partit a través de la televisió local. Joan Bauzà va mantenir una línia de convenciment sobre els resultats de la seva gestió al front de l'Ajuntament i un nombrós grup de simpatitzants li brindaren una campanya original que enaltiren la imatge d'un PSM pletòric i confiat amb una nova gran victòria.

*** Catalina Bover fou elegida regidora i diputada**

ELECCIONS MUNICIPALS A VILAFRANCA 1979-1995

	1979		1983		1987		1991		1995	
PSM			376 (31 %)	4 Reg.	542 (37 %)	4 Reg.	928 (58 %)	7 Reg.	921 (62 %)	7 Reg.
PP			562 (46 %)	5 Reg.	664 (45 %)	6 Reg.	645 (41 %)	4 Reg.	541 (36 %)	4 Reg.
UM			272 (22 %)	2 Reg.	157 (11 %)	1 Reg.				
PSOE					90 (06 %)	- Reg.				
UCD	769 (66 %)	8 Reg.								
Indep.	381 (33 %)	3 Reg.								
Cens Elec.	1.769		1.835		1.784		1.739		1.770	
Votants	1.160	66 %	1.227	67 %	1.472	(83 %)	1.588	(92 %)	1.488	(84 %)

La pitjor derrota del PP

(Redacció).- La derrota del PP a les passades eleccions municipals de Vilafranca és la major dels conservadors en el període democràtic de la segona meitat de segle. Amb només el 36 per cent dels vots, la candidatura del PP encapçalada per Antoni Gayà Batle ha enregistrat el pitjor dels seus rècords. El PP de Vilafranca va heredar la major part del cabdal de vots de l'extingida UCD que a les primeres eleccions de 1979 fou votat per 769 vilafranquers. Des de llavors el vot de dreta ha anat minvant fins a la quota del 36 per cent. Els resultats del 28 de maig hauran de dur forçosament a una reflexió interna dels conservadors que arribaren a les eleccions amb un clima de divisió i amb una tàctica de cercar l'enfrontament amb el PSM que no els hi va reportar cap resultat positiu.

A l'altre costat, el PSM s'ha consolidat com un partit hegemònic que crea entusiasme. Cal remetre's als 928 vots del 91 o als 921 del passat 28-M per esborrar qualsevol bri d'incredulitat.

La candidatura de la UCD té encara el major percentatge de vots dels electors en unes municipals. La candidatura encapçalada al 1979 pel

“Joan Bauzà és el primer batle en aconseguir dues majories absolutes consecutives

“A les eleccions de 1991 es va registrar el major percentatge de participació. Les menys animades foren les de 1979 amb només un 66 per cent d'electors que passaren per les urnes.

“Des de 1983, el PP ha anat perdent quota d'electors, mentre el PSM ha marcat una línia ascendent que l'ha portat a comptar amb el 62 per cent del suport dels votants

“La bipolarització ha afavorit al PSM després d'absorbir el vot de centre d'UM i del PSOE que en les eleccions de 1987 varen aplanar l'única majoria absoluta del PP, que coincideix amb el seu enfonsament

llavors darrer batle franquista, Joan Nicolau “Not”, acaparà un 66 per cent de l'electorat, quatre punts més que la quota aconseguida pel PSM el passat 28 de maig (62 per cent). Emperò si a la participació ens remetem, el llistó que ha botat el PSM: 928 vots el 1991 i 921 a les passades eleccions, cap partit ha lograt mai al nostre poble un respallament tan massiu com l'aconseguit pels nacionalistes dirigits per Joan Bauzà “de sa Vinya Nova”.

L'únic partit que s'ha presentat a unes municipals i ho ha fet sense lograr representació ha estat el PSOE, al 1987. El 6 per cent de vots no li bastaren per entrar a l'Ajuntament. La candidatura encapçalada per Biel Barceló “Rosset” només aconseguí 90 vots. Per altra banda, UM es va presentar al 1983 (272 vots i dos regidors) i al 1987 (157 vots i 1 regidor). Al 1991 ho a fer amb coalició amb el PP, encara que els seus representants més significatius donaren suport i integraren la llista del PSM. Des de 1979, la participació ha anat en augment, fins al 1991 (92 per cent). Aquesta xifra s'ha quedat amb un 84 per cent als passats comicis.

Un PP 'militaritzat' caigué dins un 'forat'

(Redacció).- El Partit Popular va recórrer a vilafranquers que viuen fora del poble per confeccionar la seva llista municipal. Molts simpatitzants d'aquest partit es veren en feines per reconèixer algunes cares. Però la gran sorpresa fou el lloc que ocuparen algunes d'aquestes pesones. Dins la llista s'hi aficaren dos ex militars. En el lloc dos, Sebastián Garí Rosselló "de s'Hostal", que es va erigir en portaveu de la campanya, per damunt el número 1 "un al.lot preciós", segons el número dos, "encara que no sabi xerrar gaire". Efectivament, Antoni Gayà Batle va parlar poc i quan ho va fer no se'l va entendre gaire.

El PP va basar la seva campanya en dir que posaria una bústia de suggerències per a saber què volen els vilafranquers. Els primers de la llista del PP es varen dedicar prou a atacar el PSM i criticar la seva gestió. Però hagueren de recórrer a parlar de "lo brut que està el torrent" i es camí que du an es camí de Petra" o a "un forat de 150 milions de pessetes" per atreure l'atenció d'una part de l'electorat. L'estratègia del PP semblà ésser la de cercar treure de lloc als dirigents del PSM que en cap moment varen respondre als atacs i acusacions del PP. Només el batle, Joan Bauzá, va anunciar que l'acusació feta al PSM de deixar un forat de 150 milions a l'Ajuntament s'aclariria als jutjats de Manacor.

La gran atracció del PP fou el número dos, Sebastián Garí (ex comandant de l'exèrcit espanyol) que en diverses ocasions va comprometre a la seva pròpia candidatura. La televisió de La Vila va donar en directe dues llargues intervencions del PP en les que l'ex comandant va dir coses tan curioses com que "el PP està a favor de l'Autodeterminació. I la Constitució ho diu". L'ex militar es va presentar com un "bon cristià, religiós, que estim molt i molt la vila". I va pronunciar frases que el descobriren com un perfecte desconexor de la realitat del nostre poble. No va saber situar Son Pere Jaume i ni tan sols va saber el nom del president de l'Associació de la Tercera Edat. Va aconsellar als vilafranquers que no només llegissin els diaris "sinó també els bolletins de la Comunitat Autònoma". Va dir també que al candidat del PP se li havien obert totes les portes de les institucions de Ciutat i es va dibuixar com un defensor a ultrança de "les monges. Mare Superiora, a la seva disposició". Sebastián Garí es va presentar com un home de carrera, que inclús havia aprovat una assignatura "amb notable". "Sé molt de lleis".

Antoni Gayà es referia a "Si voleu solucions i remeis per Vilafranca, votau Partit Popular" i Antoni Mesquida (número 4, el tres no es va deixar veure gaire) va donar quatre pinzellades sobre alguns errors comptables del PSM i sobre el desquadrament que hauria creat un forat de 150 milions. El míting de Cañellas a la plaça, senzillament deplorable.

Una gavina amb bec de falcó

La gavina del PP va volar baixa. Els propis candidats no es cansaren, sense voler, d'escopetajar-la. Quan va estar abatuda molt se'n adonaren que la gavina tenia bec de falcó. És veritat que el PP necessitava uns aires de renovació després de la debacle del 1991. Però la divisió interna i la imatge d'estar desconectats de la realitat del poble per part dels seus candidats, i la xàtara del seu número dos, l'han acabat d'endinsar. Aixecarà el vol la gavina? Si segueix tenint la 'cova rosa' segurament no. I si la solució als problemes passa per instal·lar una bústia de suggerències tampoc.

Miquel Barceló

Els perquès de la derrota

- *Una llista amb gent poc desconeguda.
- *Un número 1 amb poc carisma.
- *Cercar l'enfrontament directe amb el PSM.
- *Inventar-se un forat de 150 milions.
- *La imatge d'una llista embaucada per un ex militar amb caràcter dictatorial.
- *La desbandada de la seva base de simpatitzants.
- *La mala oposició dels quatre darrers anys.
- *No entendre que unes eleccions es guanyen en quatre anys, no en quatre dies.

El PSM s'aferrà als nous valors del poble

(Redacció).- Va partir com a guanyador, però ho feu sense arrogància, respectant a l'adversari, explicant la feina feta durant quatre anys i els projectes dels quatre següents. 921 vilafranquers li aprovaren la tasca feta i li entregaren la confiança fins a les portes de l'any 2000. El PSM no es va dormir als núvols. Alguns trets de la línia d'Infanteria del PP tal volta l'espavillaren de demés.

Els nous valors del poble: treballar i deixar treballar, viure i deixar viure, rebutjar l'enfrontament sense més excusa que la divisió, combatre la por, lluitar sense molestar als demés, gestió transparent amb tots els papers damunt la taula, varen enlairar el projecte de govern 1995-1999 que encapçala el batle Joan Bauzá de Sa Vinya Nova.

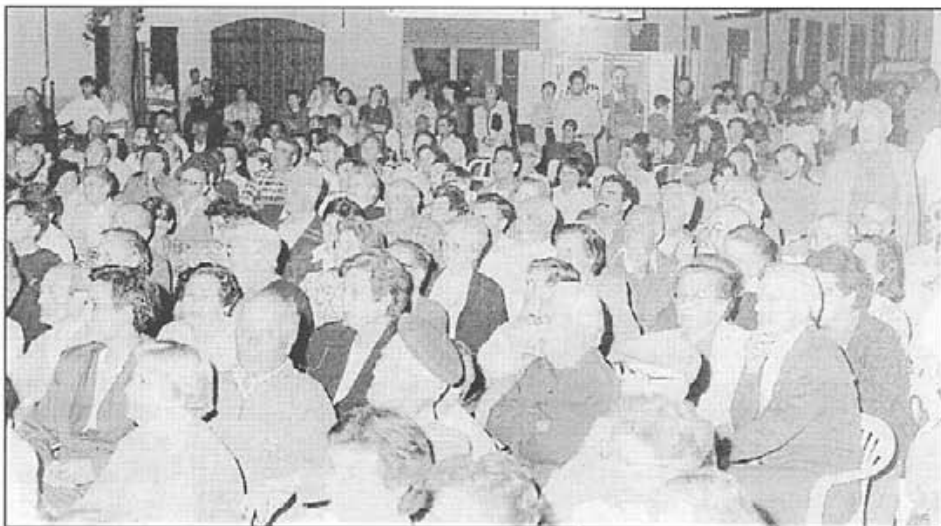
El PSM no volgué explicar el seu programa ni entrar en un combat amb el PP davant les càmeres de la televisió local. A la llarga fou un encert. El batle no rebutjà emperò els debats a Ràdio Balear ni a Última Hora Ràdio. El candidat del PP només li aguanta el primer cara a cara, al segon ja ni es va presentar.

Darrera la gran victòria del PSM n'hi amagà tot un equip de persones coordinades que feren arribar a totes les cases les idees del programa de govern municipal de la nova candidatura. Les noves cares, combinades amb l'experiència d'alguns regidors que repeteixen, no feren recular a l'electorat; ans al contrari, el PSM va recaptar quasi el mateix nombre de sufragis que en el 91, amb un 8 per cent menys de votants. Tot un rècord, establert amb el 62 per cent dels votants. En tres mítings, el PSM va transmetre la seva idea de futur, el seu projecte de govern. Els nacionalistes varen ignorar al PP i no varen contestar a algunes acusacions de jutjat de guàrdia. El PSM omplí la plaça, El Cruce i Ca Na Cala.

Diapositives, programes, xerrades d'equip, explicació casa per casa, resum de quatre anys de feina, projectes de futur, sopes mallorquines, frit mallorquí, vi mallorquí i perquè no fossin tatxats de racistes, música forastera.

Ningú pot discutir que la campanya del PSM va esser neta. Es varen callar algunes rompedes de paperetes de certs elements ultrastres a gent major que tenia els sobres per votar PSM, i l'anada de certa persona al Quarter de la Guàrdia Civil per aconseguir la fitxa d'un dels polítics més carismàtics del PSM. Tot això a 24 hores del 28-M. Al PSM no va tenir temps per a respondre. En Cañellas només va saber comptar fins a 10 al míting del PP a la plaça. El PSM va poder comptar fins a 921 el 28-M. Números canten.

Fotos: J. Jaume/ M.B.

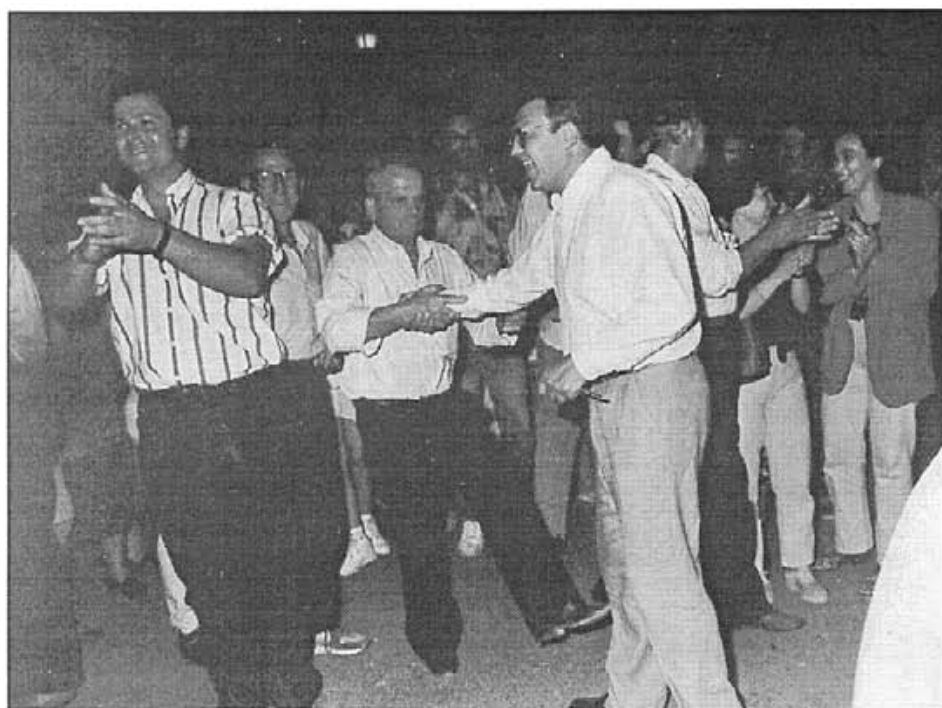
Noves distàncies

I la història es va repetir. En aquesta ocasió l'únic interès periòdic dels resultats estava en saber per quina diferència guanyaria el PSM. No calia esser bruixots per endevinar qui seria el batle del 1999. El PSM va marcar noves distàncies. El PP va equivocar candidat, candidatura i estratègia. El PSM es va limitar a ignorar a l'adversari. Tot un encert, i més si aquest no existeix.

Miquel Barceló

Les claus de la victòria

- *Combinar un equip de candidats nous amb gent experimentada.
- *Fer arribar a la gent la feina feta i els nous projectes.
- *Un base de simpatitzants que es varen mobilitzar per reforçar el partit.
- *No entrar en enfrontaments amb el PP.
- *El populisme i la bona organització dels mítings.
- *Promoure nous valors com a poble.
- *Un partit (el PSM) que ha guanyat credibilitat i ja és la tercera força política de Mallorca.

La nit màgica del PSM

(Redacció).- Repetint la celebració del 26 de maig de 1991, els simpatitzants del PSM es varen reunir a l'entorn dels dos col·legis electorals per a viure en directe el recompte de vots. La gran interrogant durant el vespre del passat 28 de maig va estar centrada en la possibilitat d'aconseguir un vuité regidor els nacionalistes. Finalment aquest objectiu no es va veure complit, però la satisfacció entre el col·lectiu de seguidors del PSM era grossa després de comprovar que la diferència amb el PP augmentava en cent paperetes i deixava en 380 vots la distància amb els conservadors. A més, el PSM va mantenir quasi el mateix nombre de majors de 18 anys que donen el seu suport a la gestió feta a l'Ajuntament. En relació a 1991, el PSM va baixar en 7 vots (921) i el descens de participació, del 92 % del 91 es va passar al 84 %, deixava en un 62 % el nou llistó electoral.

A ca l'amo en Biel Montserrat, seu del PSM, es va preparar una petita festa, per celebrar la nova victòria. Abans de mitjanit, la major part dels reunits es varen dirigir a Petra, on el PSM havia conseguit 4 dels onze regidors i la possibilitat de fer-se amb la batlia amb el suport d'Unió Petrera (1) i Unió Mallorquina (1). Finalment, alguns es varen dirigir a la seu del PSM de Palma per a viure la festa dels nacionalistes que aconseguiren cinc diputats al Parlament Balear, un d'aquests cinc era la vilafranquera, Catalina Bover Nicolau

Fotos: Joan Jaume.

"Abans que polítics convé aprendre a ser persones"

Joan Bauzà, després de reelegit batle, anuncia una querella criminal contra el PP

Té 48 anys, casat i amb dos fills. Joan Bauzà Bauzà "de Sa Vinya Nova" ha estat reelegit batle de La Vila per una àmplia majoria de vilafranquers que el passat 28 de maig dipositaren la confiança en la candidatura del PSM que ell lidera. Davant el començament del seu segon mandat Es Molí Nou ha volgut conèixer la seva opinió, sobre els darrers esdeveniments.

-Quina valoració ens pot fer dels resultats electorals?

-Molt positiva. En nombre de vots hem mantingut quasi els mateixos d'ara fa quatre anys i en quant a percentatge hem augmenat un quatre per cent. La gent de Vilafranca ha valorat la nostra feina feta i això fa que modestament pugui estar molt satisfet.

-On s'han de cercar els motius de què el poble s'hagi pronunciat d'una forma aclaparadora a favor del PSM?

-Crec que en la feina i dedicació dels nostres regidors. El contacte continu amb la gent, amb el carrer, i la sort de trobar una resposta positiva de la majoria d'institucions a l'hora d'ajudar-nos a dur endavant els projectes que havíem previst. La gent d'aquesta vila ha valorat la nostra feina i això sempre és d'agrair.

-Com ha vist la campanya electoral?

-Personalment no m'ha agradat gens. Vaig viure certs moments d'intranquil·litat. Ens havíem plantejat la campanya com un període en el que cada grup, PSM o PP, expliqués la feina feta durant els quatre darrers anys, i a la vegada també el projectes de futur. Per part del PP no es va entendre la campanya amb la mateixa filosofia. El PP volia fer moltes coses amb pocs dies i al final no va fer res positiu. Les eleccions no es guanyen amb una campanya. A la gent no li agrada que se l'engani i crec que va quedar ben demostrat que quan se la vol enganyar se n'adona compte.

-Vilafranca tindrà una diputada al

Parlament balear.

-Malhauradament que na Catalina Bover va haver d'entrar a l'Ajuntament degut a unes circumstàncies deplorables, ha fet molt bona feina com regidora d'Educació. La seva aportació va enriquir el bagatge de tot l'equip de govern. Pel nostre poble és un fet històric que l'hem de valorar tal com pertoca. Per tant, com a batle i com a vilafranquer estic molt content de què hagi entrat al Parlament. Una persona com ella, senzilla i treballadora segur que sap defensar molt bé els interessos de tots els mallorquins.

-Ens pot parlar dels projectes més immediats, després de la seva reelecció?

-D'aquí endavant voldria que tota la gent que formava part de l'anterior equip de govern ajudàs als nous delegats. La idea és fer un equip format

"L'elecció de Catalina Bover com a diputada és un fet històric pel nostre poble"

pels qui han acabat i els qui han entrat, i amb l'ajut de més gent es poguessin dur endavant tots els projectes del nostre programa. Si hem de parlar de projectes immediats, hem de posar al davant l'acabament del Parc Josep Maria Llompart i l'inici del Centre de Salut. També, a curt termini, hem d'adquirir els terrenys necessaris per a construir l'Escoleta i a poc a poc anar consolidant altres projectes que tenim iniciats. En el terreny de l'acció social volem augmentar l'ajuda als malalts que es troben a ca seva sense família que els cuidi, i posar en marxa, si l'enquesta que en aquest sentit estam fent ens ho aconsella, el servei de dur el menjar a domicili a aquelles persones més necessitades. Tot això amb l'ajuda d'una assistenta social, treballadores familiars i aquells objectors que compleixen la prestació social substitutòria al nostre Ajuntament.

-A la passada campanya el PP va acusar al PSM d'haver provocat un forat de 150 milions, què pensa fer com a nou batle en relació a aquesta polèmica?

-Una vegada haver-se constituït el nou consistori presentarem una querella criminal contra els qui han fet aquesta acusació. Aquest partit, amb aquesta calúnnia, va intentar confondre a la gent del nostre poble a només tres dies de les eleccions municipals. Va ser un cop baix i amb mala intenció cap el PSM. Varen voler jugar brut. En quatre anys no varen denunciar cap irregularitat comptable i a més tenien un membre dins la comissió especial de comptes de l'Ajuntament. Davant una falsedat com aquesta no ens podem quedar aturats. Abans de ser polítics convé aprendre a ser persones. Jo com a vilafranquer rebuig aquesta manera de fer política i com jo crec que la gran majoria de gent que intentem viure bé i honestament en aquest poble.

M.B.

Foto: Joan Jaume

La investidura

(Redacció).- El dissabte 17 de juny tingué lloc a La Sala l'acte d'investidura del nou batle i la constitució del nou consistori que gestionarà l'Ajuntament en els propers quatre anys. La mesa d'edat, fou constituïda per Joan Nicolau (el de més edat) i Bartomeu Mascaró (el més jove). L'esdeveniment va transcórrer sense cap alteració i amb la presència de nombros públic que va omplir el saló de plens de l'Ajuntament. Els regidors del PSM prometen el càrrec "sense renunciar al dret a l'auto-

determinació".

A la votació per ocupar la batlia, Joan Bauzá, del PSM, obtingué els set vots dels seus regidors i Antoni Batle, del PP, els seus quatre. Seguidament, el batle elegit va pronunciar el seu discurs al començar el que serà el seu segon mandat municipal. Per acabar, els assistents foren convidats a un petit refresc davant l'Ajuntament. Entre els assistents cal destacar la presència de Pere Sampol, cap del PSM al Parlament balear, qui va dialogar amb els

nous regidors tant del PSM com del PP.

Aquest fou l'inici d'un nou mandat que acabarà al maig de 1999. Per endavant queden quatre anys de feina i de projectes per fer. El PSM dins la responsabilitat de governar i el PP, com a partit de l'oposició, dins la tasca de controlar la gestió del grup de govern.

Fotos: M.B.

El discurs del Batle

Amigues i amics.

Ses meves primeres paraules han de ser per totes aquelles persones, grups i entitats que varen creure en nosaltres en un moment determinat i, com a resultat d'aquesta confiança, hem tengut, durant aquests anys, ocasió de fer feina dins l'ajuntament.

El passat dia vint-i-vuit de maig, a través de les eleccions, es poble va examinar a tots els grups que s'hi presentaren. S'exa-

minava una legislatura, una manera de fer feina, un equip de govern i una oposició. Pens que sa nota final que es poble va posar va ser ben clara. Sa confiança de sa majoria de gent es va decantar clarament cap a la nostra opció.

A partir d'aquesta confiança, s'estructuració de feina d'aquests quatre anys, l'ha feta el mateix poble. Es poble ha volgut que hi hagués un equip de govern amb unes funcions i tasques molt determinades i també ha volgut que hi hagués una oposició amb unes feines molt concretes com són ses d'aportar idees i projectes i a la vegada fiscalitzar sa feina de s'equip de govern.

Sabem que sa responsabilitat és grossa, però acceptam es repte amb sa il·lusió més grossa del món. Dins del poble, hi ha moltes coses per millorar, sempre n'hi haurà.

Sa infància, sa joventut, sa gent madura, sa gent gran, s'educació, els estudis, es món laboral, sa jubilació, s'esplai, sa cultura, s'esport, s'economia, es grups i entitats, tantes i tantes coses.

Pens que, apart de totes aquestes qüestions que s'intentaran millorar, un tema que tots tenim obligació d'afrontar són ses relacions humanes. Hem d'aprendre a con-

viure, a parlar, a posar damunt sa taula opinions i punts de vista diferents, sense que això sia motiu de bregues ni enfrontaments. Cal sobre decantar aquestes situacions desagradables. Hem de poder dir-nos adéu quan passam una devora s'altre. Tots som ciutadans de Vilafranca i s'educació ha de prevaler damunt tot.

Estic convenut que tot això ens ha de dur com a conseqüència que en els moments importants podrem fer un cos com a poble per poder aconseguir allò que ens proposem. Es futur de vilafranca s'ha d'encaminar cap a una millora de sa qualitat de vida de tots els vilafranquers.

Per acabar vull dir que sa responsabilitat de tots els qui formam s'ajuntament ha de ser fer feina amb eficàcia i honestetat. Sempre estarem al servei del nostre poble, mai el poble al nostre servei.

Aprofitam per posar-nos a disposició de tothom. El nostre objectiu és ajudar a resoldre problemes i situacions i donar-los una resposta ràpida. Per això, s'ajuntament ha tengut i tindrà sempre ses portes obertes a tothom. Moltes gràcies.

Joan Bauzá,
Batle de Vilafranca.

El nou Ajuntament

2. Andreu Bover "Sabater"

3. Jaume Sansó "Rabassa"

4. Salvador Barceló "Morei"

5. Catalina Bover "Sabatera"

1. Joan Bauzà "de sa Vinya Nova"

6. Bartomeu Mascaró "Calles"

7. Rafel Sansó "Rafalet"

8. Antoni Gayà "Batle"

9. Tià Garí "de s'Hostal"

10. Joan Nicolau "Penya"

11. Antoni Mesquida "Mesquida"

L'amo en Pep Estelrich ens ha deixat

Va sofrir un accident amb el seu tractor a Hortella Vell el passat 7 de juny

(Redacció).- Va estimar la terra. Va arrelar dins la terra. I la terra se l'endugué. L'amo en Pep Estelrich "Turricano", fundador de la Unió de Pagesos, cofundador del Partit Socialista de Mallorca, amic de tothom, ens va deixar el passat 7 de juny. Un accident amb el seu tractor li va trencar la vida.

La pagesia està de dol. Ha perdut la seva primera figura, un lluitador incansable que als seus 67 anys començava a tastar el gust del descans després de tota una vida dedicada a la terra, als amics, a la gent, a la lluita per uns ideals de justícia per tothom, igualtat, estimació, dedicació als demés... Malgrat la seva jubilació estrenada, l'amo en Pep seguia en actiu, al timó de la Cooperativa Agrícola de Sant Joan, una empresa model; participant dels actes del partit que ell tant estimava, el PSM. La setmana abans de les eleccions havia acudit, com el lluitador incansable, a encoratjar la candidatura nacionalista del poble

que el va veure néixer, Sant Joan. I a Vilafranca, també havia acudit per ser un més del caramull en donar força al grup municipal del PSM.

Estimava la senyera. Era un home de seny. Era un home polític, senzill, discret. Però aquella discreció que el caracteritzava no va impedir que mitja Mallorca l'acomiadés d'aquesta terra, de la seva terra, de la nostra terra. L'altra mitja el coneixerà el dia en què brosti la saba des de les seves arrels que removen el call del Pla.

La figura de l'amo en Pep estava solcada pel sol, pel fred, per aquelles circumstàncies de la natura que li varen robar un fill. Havia sortit endavant, empenyent a la seva dona a les seves dues filles, a les seves netes... empenyent-ho tot. Hem perdut la seva força. Ens queda el seu esperit de lluita, d'anar endavant, trencant les fronteres de les injustícies, saonant la terra, repartint el fruit entre tots. Perquè ell creia que la terra és de tots. I segur que algun dia ho serà, gràcies a la gent com ella.

Foto: Guillem Florit.

Dedicatòria

*"Només una mort pura travessant les finestres,
esqueixant els domassos, trencant el pany i la clau,
furga pels amagats racons de l'equiliri,
'sin patria pero sin amo', oferta al grat del vent"*

Josep Mª Llompart

Vaig tenir el privilegi de conèixer en Pep Estelrich a principis dels anys 80, quan la gent encara no agosava treure el nas perquè l'ombra de la dictadura sobrevolava el nostre poble. Per això en Pep em va deixar bocabatat, que un pagès tengués una personalitat tan marcadament carismàtica, amb unes idees tan clarament definides i una visió del futur com pocs ho podrien preveure, que com a pagès -d'això sí que te'n pots vanagloriar- tengués una cultura tan àmplia apresada amb paciència i seny que els homes d'aquesta terra saben crear.

Silenciós i amatent que just amb la seva mirada ja entenia el que succeïa al seu voltant. Lluitador de causes justes, encara que quasi sempre perdudes, mai es va donar per vençut, per ell sempre hi havia un camí, un bon

camí per seguir, amb el respecte i admiració de tots, tant dels qui estaven al seu costat com dels qui li donaven l'esquena.

De profundes conviccions clarament nacionalistes, la seva vida va esser una lluita constant vers els nous esquemes vinguts de fora. Estimava la terra per damunt totes les coses; aquella terra regada amb la suor pròpia i dels seus avantpassats. La mateixa terra que el va veure néixer i també morir. Pens que més que quatre mots mal escrits pel qui signa aquesta dedicatòria, en Pep s'estimaria més que tots nosaltres seguíssim el seu exemple, que no pas un homenatge a la seva persona.

És per això -i més ara- que aquest país nostre hi manquen molts de Peps Estelrich per dur endavant la difícil tasca de fer possible el seu somni: fer un país lliure i que els descendents de la nostra nissaga es puguin sentir orgullosos de les seves pròpies arrels.

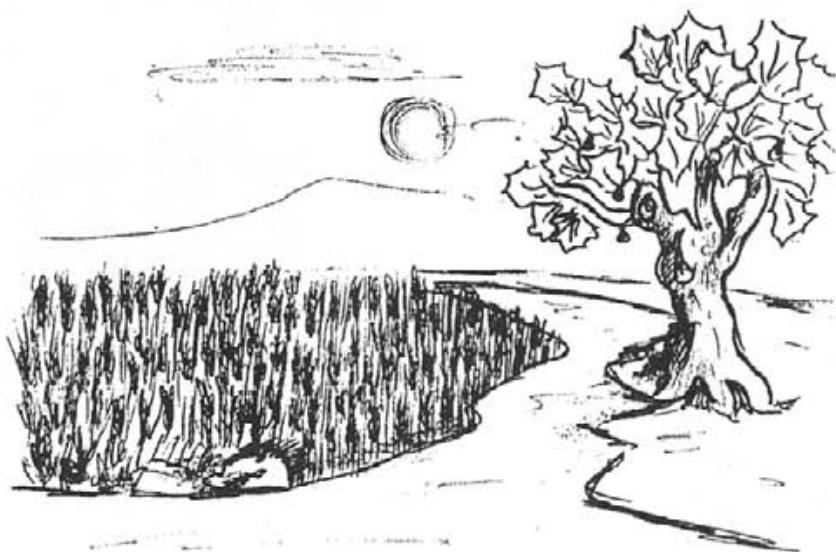
Francesc Amengual Barceló.

A Pep Estelrich

A posta de sol, un home treballava la terra per darrera vegada... Dos dies després, el dia aparegué niguat dins un temps primaveral. Tot estava amb ell: la gent i la natura... Tots junts en una trobada, a l'hora dels adéus...

El sol amb timidesa sortí a acomiadar-se i la pluja endolada acongoixada i enristida escampà les seves llàgrimes a damunt aquella gent i, aquella terra que ell tant... havia estimat.

Antònia Mª Bover

Un home bo

L'amo en Pep Estelrich no volia que li diguessin l'amo, volia esser, simplement, en Pep Estelrich. Però a nosaltres, els militants del PSM, ens resultava impossible dirigir-nos a parlar de l'amo en Pep prescindint del tractament mitjançant el qual li reconeixíem la seva autoritat. Una autoritat que no era fruit de cap càrrec, sinó que emanava de la seva personalitat i, sobretot, de la seva gran humanitat.

Perquè la vida de l'amo En Pep és un exemple de coherència personal, de viure sempre amb harmonia amb els seus ideals, d'estar en cada moment en el lloc precís i en la part correcta.

Per això l'amo en Pep tenia tanta capacitat de convicció. Contràriament a molts dels qui ens dediquem a l'activitat política i de vegades volem convèncer la resta de ciutadans amb paraules i teories, l'amo en Pep convencia amb la força de la seva experiència. Les paraules de l'amo en Pep no eren il·lusions sinó la pràctica de cada dia, l'exemple d'una persona que amb generositat i honestat dedicava la seva vida a lluitar pels seus ideals i a compartir amb els demés.

Per això quan, en algun moment de desànim, se sentia la veu de l'amo en Pep encoratjant-nos a seguir treballant per una Mallorca més justa, més lliure i més solidària, tots sabíem que havíem de continuar, segurs d'anar pel camí correcte, el camí que ell ens marcava amb el seu comportament diari.

Gràcies l'amo en Pep i fins sempre.

Pere Sampol Mas

Presentació del PSM-Vilafranca el 1983

El PSM-NM lamenta la mort de Josep Estelrich

La Comissió Executiva del PSM-Nacionalistes de Mallorca vol transmetre públicament el seu condol per la mort de **Josep Estelrich Mieras, l'amo en Pep**, als 67 anys d'edat en accident laboral a Sant Joan.

Josep Estelrich, membre del PSM-NM des de 1981, havia estat regidor del consistori santjoaner i candidat al Parlament a les llistes de la formació nacionalista. Havia ocupat càrrecs de direcció dins el PSM-NM essent, entre 1990 i 1992, president del Consell de Direcció Política.

Home compromès amb el seu País i la seva gent havia treballat sempre de pagès, essent fundador i destacat dirigent del sindicat agrari Unió de Pagesos de Mallorca.

Els Nacionalistes de Mallorca sempre recordarem el seu patriotisme i la seva fermesa i entrega en la lluita per una Mallorca lliure.

Oficina de Premsa
Palma, 8 de juny de 1995.

A l'amo en Pep "Turricano"

Un horabaixa calent
cap a sa feina partia
amb ganes i alegria
arribà es darrer moment

Sa causa; un accident
per acabar amb una vida
una veu que ja no cridar
un nom que segueix visquent.

Un nom que mai morirà
d'aqueis que ningú oblida
com una llavor espargida
que ningú igualarà

Camí i exemple de molts
com es més honrat senyor
perfecta educació
valor que no tornarà pols.

Riquesa que mos has dada
an es que t'hem escoltat
es seu honor, sa veritat
per fer bé se molestava.

(dos dies després)

He vengut de pensament
prop de tu a (v)on descansas
per dir-te ses alabances
que sentim de tanta gent

No se'n poden avenir
perquè tan així mos deixes

a Déu li enviam queixes
i gràcies pes teu poc patir

Sense temps per 'nar a regar
el sendemà el cel regava
sa bandera te tapava
amb colors des teu pensar.

En braços alts te pujaven
dixós qui va poder alçar
t'aplaudien i ploraven
escric i he de plorar.

Tantes i tantes corones
que més no en podies dur
es cor de tantes persones
es qui hem après tant de tu.

Tu mos has donat camí
sa teva idea és clara
sa teva història, sa vara
que ningú veurà morir.

Escola es teu conversar
es teu pensar, es teu riure
per fer bé has volgut viure
qui te puga copiar.

Pes duros tantes fantasmes
un infern que mos ne duu
podriem cremar ses armes
si molta gent fos com tu.

No basta demanar pau
l'han de saber anar a cercar
amb armes, a (v)on anau?
ni per a avui, ni per a demà.

Me disculp, deman perdó
a sa família Estelrich
l'amo en Pep, un bon amic
és seu nom, es d'un senyor

Biel Montserrat.

A na Catalina Bover

A na Catalina Bover,
sa nostra parlamentari,
tendrà sa tasca diari
de tocar-li tan bon paper.

Has de dir en el Parlament
que no xerrin pes racons
i que no les duràs melons
si qualcú ho fa malament.

Dins es Parlament tendràs dret
a parlar bé i ben granat,
maldament sigui d'es veïnat

tu defensa Son Nuviet.
"Recuedos" a sa madona
de l'amo en Biel, si la veus,
hem d'alçar tots ses nostres veus
per dar-te s'enhorabona.

Que no et fugi sa memori
per fer sa feina més noble
i a dins es nostro poble
sempre ja faràs Història.

Jaume Nigorra.

No a sa mentida

Dia vint-i-vuit a vespre
se va repetir un record
un poble que deia fort
"sa gent que val és aquesta"

Segueixen i seguiran
amb so cap alt i contents
fer feina són es seus béns
que per pocs dobles la fan.

No només uns per guiar
i ets altres, acotar es cap
qualcú que no hi veu ni sap
que de valents, per tot n'hi ha.

Qualque cervell emboirat
que practica sa mentida
té de cavall s'investida
i ja veis com ha arribat.

Ja se veia lo que duia
com 'nava d'accelerat
perquè es colzo havia alçat
amb tot se trava i s'embuia.

Tants de forats, tants de milions
i saber cert que no és vera
com ets al.lots polissons
al.lot, com gastes sa cera.

Primer és conèixer es poble
i saber veure qui va bé
sa gent vol imatge noble
es vots han dit qui la té

Va dir "aquí sobra gent"
que té nirvis, com s'apura

avesat a dictadura
es soldat no va content.

Un poquet de pacienci'
guanyarà en tornar-hi
sa democraci' és així
sa feina fa sa sentenci'

Encara La Vila té
es record de s'atemptat
es cotxo de n'Oliver
heu de confessar es pecat

Es poble vos ha fitxats
no hi val anar an es corter
tocaria estar tancats
cerquen lo que els(e) convé

No saludar segons qui
fa una mica salvatge
sa veritat i coratge
entre tots per bon camí.

Tan ase és es tractorer
com es llenguatge que parla
va dir "no conec es batle"
un ridícul, com va fer.

Es que el vàreu aplaudir
d'avorrits, éreu de plànyer
sense idees ni manya
almanco vint anys així.

Demana an es de sa cadira
que tot ho expliqui bé
és sa manera de fer
sa punyeta a sa mentida.

Tants de camins asfaltats
com ho ha fet per pagar?
qualcú que dubta sabrà
de doblers o de forats.

També ha de rectificar
si hi ha equivocació
que té dret s'oposició
d'aprendre i copiar.

Si heu fet butxaca o no
o si feis feina per no res
sa majoria ho ha entès
i alguns pareix que no.

Voltros seguiu augmentant
i ells segueixen perdent
com teniu tothom content?
"qui fa feina se fa envant"

Es que heu perdut sense culpa
a tots vos deman perdó
amb noltros 'nireu millor
sa mentida és feina bruta.

Un parell s'han merescut
que jo pugui xerrar així
teniu dret a poder dir
que a causa seva heu rebut

Vaig veure es ca de Son Joi
que encaçava "sibal.lins:
amb so pastor qui hem fet de nins
es temps de veda fa oi.

Gabriel Montserrat.

Acabada la primera fase del Parc Llompart

(Redacció).- A principis del passat mes de maig fou acabada la primera fase del Parc Josep Maria Llompart, consistent en la construcció d'aceres, vials, instal·lació de l'enllumenat i finalment l'asfalt. El cost total d'aquesta i de les següents fases és d'uns 30 milions de pessetes.

En els propers mesos seguiran les obres en noves fases que completaran la primera zona verda pública del poble. La creació d'espais verds podrà continuar a la zona nord del poble amb la propera construcció de la plaça a l'illa entre els carrers Pare Jaume Rosselló, Mestre Bauzá i Bonany.

¡¡ ADIOS RENOVE !!

FINALIZA EL 30/6

CINQUECENTO SIENA CINQUECENTO 900

**720.000 PTS
885.000 PTS**

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Cristales tintados, cristales traseros abribles, reloj digital, luneta térmica, tapón con llave, asiento abatible 2/3, etc...

CINQUECENTO SUITE

1.090.000 PTS

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Todo el equipamiento del 900 + aire acondicionado, elevalunas eléctricas, cierre centralizado.

UNO STING 48 c.v. 3p

920.000 PTS

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Radiocassete digital, cristales tintados, ventanas traseras abribles, luneta térmica, limpia-luneta trasero, tapacubos integrales etc...

PUNTO 3p 55 S

1.195.000 PTS

PUNTO 5p 55 S

1.267.000 PTS

EQUIPAMIENTO DE SERIE: Air-Bag, cristales tintados, apertura maleta desde el interior, asiento delantero con memoria, tapa guantera, etc...

* P.V.P. Península y Baleares (I.V.A., transporte e impuesto de matriculación, Subvención Oficial y promoción incluidos). Válido hasta fin de mes para vehículos en stock, no acumulable a otras ofertas en vigor.

F/I/A/T

AUTOVENTA MANACOR, S.A.

Fusters, solar 43. Polígono Industrial de Manacor.

Tels.: 84 34 65. MANACOR.

*Rondalla depravada***Ho contaré més enllà
dels temps**

La transformació dels essers humans en homes i dones s'ha de realitzar a partir dels coneixements i aconteixements que ens envolten. Molts d'anys després de voltar món, aprendre, parlar, escoltar, discutir, veure, pensem que ens sentim preparats, iniciats, per sobreviure en aquest món. Pensem que el futur serà millor temps que qualsevol que n'haguem passat. Que la vida és hermosa sempre i quan no ens bufin l'orella. Que els nostres, a pesar dels defectes, són millors que els seus. Reflexionem i descobrim que a la llarga tot sembla predestinat i que nosaltres som simples titelles d'un ésser superior o d'alguna força estranya. Som dèbils i ens creiem superdesenvolupats, demostren i mostren els nostres vestits més nous i tenim l'esperit polsós, competim amb els altres per ser no sé que més que ells, quan realment la cursa és de nosaltres mateixos.

Quan he quedat més trasbalsat dins la meua vida ha estat amb persones d'aprop. Pensant saber-ho tot he acotat el cap i sols he pogut plorar. Creient-me realitzat, fort, sols he pogut donar un silenci com a resposta. Sents la necessitat de cridar però romans esglait. Un germà, un amic i ara, un mestre. Una lliçó darrera l'altra, cop damunt cop.

Ara nosaltres tenim una gran responsabilitat: contar a tots els qui no els coneixien com eren ells, què feien, què pensaven, com parlaven. Hem de transmetre més enllà del temps el perquè eren persones excepcionals i úniques.

L'Amo En pep va saber lliurar la lluita particular que molts haurem de mantenir durant la nostra vida: saber qui som, d'on som, on anem i deixar de mirar-nos al mirall del protagonisme. De cercar la sortida fàcil a pesar dels altres, de mossegar-nos els llavis per no dir el que pensem, per no estendre la mà a un amic que ho necessita, per pensar que quan ca nostra està enllestida la resta del món també ho està.

Cal saber aprendre d'ell i, sobretot, cal saber perquè ho feia.

Jaume Sansó i Caldentey

*La crònica***Del sis-cents al twingo**

Quedi clar que el sota-signant no ha viscut -ni tan sols de rampellada- els anys seixanta. No crec, però, que tal fet em pugui impedir de contar i cantar les excel·lències de tan màgica dècada. Perquè, efectivament, els seixanta foren màgics. Alguns pensareu que estic escalcant en el típic tòpic. Potser sí. Però, en qualsevol cas, a mi m'agraden els seixanta. M'agraden els seixanta, perquè, en un maig roig i boig, milers d'estudiants i parisencs desenterraren els postulats de Marx i Lenin i es llançaren al carrer amb la ferma predisposició de combatre i abatre el búnquer capitalista. M'agraden els seixanta perquè el penúltim profeta del comunisme predicà -amb l'exemple- que és preferible morir d'empens que viure agenollat. M'agraden els seixanta perquè grups d'estudiants de Guipúscoa i Biscaia decidiren unir les paraules Euskadi i Llibertat per tal de fer front al règim dictatorial del general Franco. M'agraden els seixanta perquè l'amor lliure i el rebuig de la violència es convertiren en l'ideari bàsic d'un nou moviment social, el hippisme. M'agraden els seixanta perquè, lluny de la Night Fever "travoltiana" que pateix la joventut d'avui, els joves d'ahir travessaren amb Jim Morrison les portes de la percepció i ajudaren Bob Dylan a cercar respostes en el vent.

Però el temps no s'atura i el relleu generacional esdevé inevitable. Marilyn era nom de Madonna; als Beatles i als Stones els ha crescut el cabell i se'ls ha endurit la veu i l'innovador Twingo sembla que vulgui omplir el buit deixat pel mític sis-cents; els estudiants del noranta han substituït la utopia del comunisme per la no menys utòpica utopia (em permetran la redundància) del món verd i de la llibertat de les nacions sense estat.

Certament, mister Dylan... Els temps estan canviant.

Jordi Sansó i Florit

*Llibres escollits***"Un hivern a Mallorca" i
"La Magnitud de la Tragèdia"**

L'autora "Un hivern a Mallorca" és Aurore Dupin més coneguda, pel pseudònim de George Sand. És més coneguda per la seva vida amorosa i com a devoradora d'homes, ella ho manifesta, i no com a escriptora.

"Un hivern a Mallorca" és l'estada a Mallorca d'ella i els seus dos fills juntament amb el seu amant, Frederic Chopin. Aquí tingué bastants de problemes: per la seva manera de vestir, per fumar, per tenir amants i escriure novel·les llibertines. Descriu la gent i els seus costums, i els paisatges. Però a l'illa no serà ben arribat, el llibre, per l'humor exageratiu de l'autora. George Sand és també l'autora de "Indiana", "La petitefadedts", "François-le-Champ", etc.

L'autor de "La Magnitud de la Tragèdia" és Quim Monzó. És la història de Ramon-Maria, que fa de trompetista a un teatre i un vespre aconsegueix sopar amb la vedette. Serà el començament dels problemes amb la salut i les dones. D'altra banda hi ha l'Anna-Francesca, que és la fillastra de Ramon-Maria. Entre ells dos hi ha una relació d'odi, però comparteixen la casa i cap dels dos la vol abandonar. Ella té una relació un poc rara amb els homes i passa d'idealitzar-los en un primer moment a la indiferència total. Quim Monzó fa una caricatura de la societat, des del sexe a l'amor, de l'amistat a l'odi, les creences religioses, les malalties, etc.

Altres llibres de Quim Monzó són "Uf, va dir ella", "Benzina", "La maleta Turca", "El dia del Senyor", "L'illa dels Maians", "Zzzzzzzzz...", "Hotel Intercontinental" i "El perquè de tot plegat". Aquesta darrera la podem veure al cinema.

El primer llibre el podreu trobar a la Biblioteca de la vila i el segon a la "Papereria Rondalles".

Margalida Sansó.

Jaume Català, director de Es Molí Nou, elegit secretari de Premsa Forana

El santjoaner Miquel Company és el nou president de l'associació

(M. Barceló).- El passat 11 de maig fou elegida la nova junta directiva de l'Associació de Premsa Forana, a la que pertany la nostra publicació. L'Associació compta amb 50 revistes de la gran majoria de pobles de Mallorca. A l'elecció de nova junta, el director de Es Molí Nou, Jaume Català Sansó, en fou elegit secretari. L'assemblea va atorgar la presidència a Miquel Company Florit, de la revista Mel i Sucre de Sant Joan. La seu de Prem-

sa Forana és a Sant Joan.

Després de l'elecció, en Jaume Català, haurà de combinar les seves tasques com a coordinador d'Es Molí Nou amb les de secretari de l'Associació de Premsa Forana.

Pels interessats a conèixer de prop l'evolució d'aquest fenomen periodístic a la Part forana, s'ha acabat d'editar un llibre que recolleix els inicis de l'Associació i el seu devenir fins arribar als nostres

dies. El llibre pot ésser consultat a la redacció de Es Molí Nou. En tot cas, convé que els interessats us poseu en contacte amb en Jaume Català.

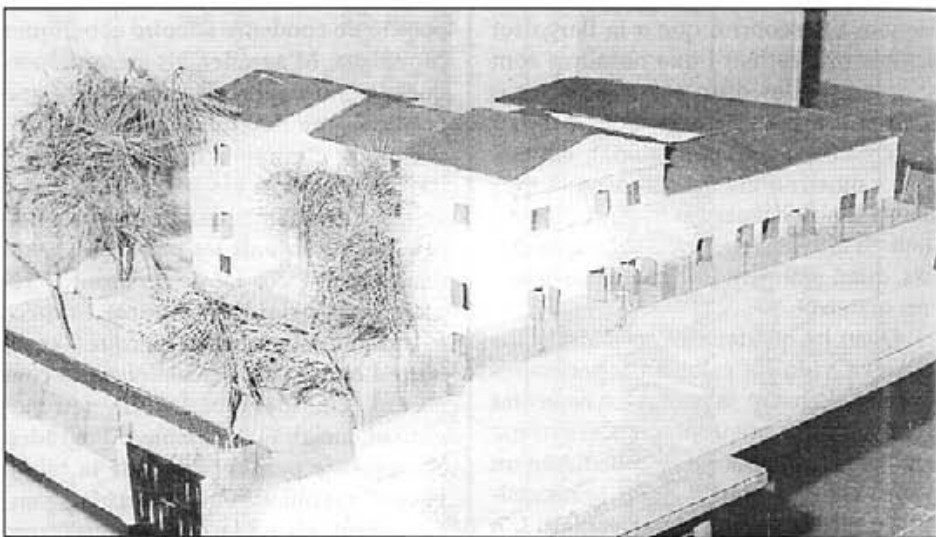

El missioner Pare Jaume Roig passa uns dies de descans a la vila

(Redacció).- El pare Jaume Roig, missioner dels Sacrats Cors, que ha arribat de Ruanda passa uns dies de descans a la nostra vila després d'un llarg període de treball als camps de refugiats i missions del país centreafricà. La situació a Ruanda segueix essent conflictiva amb enfrontament entre tutsis i hutus que lluiten pel poder de la nació, on la guerra civil que està vivint ha provocat centenars de milers de morts davant la passivitat internacional.

Conferència sobre la SIDA

(Redacció).- El passat 15 de juny (dijous) tingué lloc a una sala de Ca ses Monges una conferència sobre la Síndrome de Inmunodeficiència Adquirida (SIDA), donada pel president de l'Associa-

Maqueta del col·legi

(Redacció).- Els alumnes de cinquè curs ha confeccionat les maquetes d'alguns edificis i llocs emblemàtics. A l'Escola ha estat exposada la maqueta que reflexa el mateix centre escolar, el poliesportiu municipal i el Pou de Son Pere Jaume.

ció de Lluita Ciutadana contra la SIDA, Juan Gálvez Carpio, i un membre de dita associació portador del virus i que va voler explicar als prop de 60 assistents la seva experiència per encoratjar a la gent a mantenir una lluita activa contra la SIDA. L'acte fou organitzat pel Servei de Psicologia del col·legi públic Es Cremat que dirigeix Antònia Bover Nicolau.

Escola d'estiu i curset de natació

(Redacció).- El proper mes de juliol començarà l'Escola d'Estiu que organitza el Servei de Formació, cooperativa que coordina l'Educació d'Adults a la Mancomunitat del Pla. Les activitats tindran lloc

de forma general a l'escola Es Cremat. Per altra banda també s'oferirà el curset de natació que organitza cada any l'Ajuntament.

ANUATS, darrer treball discogràfic de Tomeu Penya

(Redacció).- El cantautor de la Vila, Tomeu Penya, acaba de treure al carrer el seu darrer treball discogràfic baix el genèric "Anuats". El passat divendres 16 de juny, Tomeu Penya presentà aquest LP al Palau d'Esports de Barcelona, davant 4.500 persones segons Canal 33, el segon canal de la televisió catalana que va donar en directe el concert.

Els equips del Vilafranca acaben la temporada amb resultats ben diferents

Ja han acabat tots els equips del vilafranca. En conclusió podem dir que ha estat una temporada un poc polèmica, ja que per les dimissions dels entrenadors del primer equip i el dels cadets; en quan a classificacions han estat bastant bé, ja que no hi ha cap equip que hagi baixat de categoria, en canvi sí que hi ha hagut que han pujat, com els infantils. Ara ja anirem analitzant-los un per un.

Primer equip: com ja estava previst el Casa Miss Jotul ha quedat en primer lloc amb cinquanta nous punts, onze punts més que el segon classificat, això basta per demostrar la seva superioritat. En darrera posició hi ha quedat el Porreres. El Vilafranca només ha pogut quedar en desena posició davant el Santa Eugènia i darrera el Sant Jordi empatats a trenta un punts.

Ja passant al golaveratge només deu gols d'en Tià Julià i quaranta de la resta de l'equip han pogut fer que el primer equip del futbol vilafranquer pogués aguantar la primera regional.

Infantils: Els al.lots d'en Pep Ribes van començar com és normal amb por, per ser un equip bastant jove, però així com ha anat transcorrent la lliga ells han anat agafant coratge i confiança.

Tothom esperava que aquest equip seria un del caramull, però no ha estat així han quedat quarts amb vint-i-cinc punts de desavantatge sobre el primer, At. Peguera; aquest fet vol dir que a la fi han complert la sanció que arrossegaven, des de fa dos anys i poden pujar a segona regional.

Aquest conjunt ha anat treguent bons resultats com per exemple el 0-14 que van fer al desaparegut Rotlet Molinar, 9-0, 0-6,... però li han encaixat algunes golejades com poden esser el 2-8 i el 7-0 davant el primer classificat i el 8-1 davant el tercer classificat.

Futbol set Aleví: Els al.lots d'en Felip Ramis ha fet una temporada de forma regular, quedant finalment quarts, començant per la part baixa de la taula classificatòria. Han encaixat una golejada de por, 14-0, això va fer que l'entrenador quasi dimitís i un bon partit, el que van fer contra el son Canals el que

guanyaren per 0-5. Esperem que l'any vinent puguin quedar en millor classificació.

Cadets: El passat dissabte dia 5 el Vilafranca va afrontar el darrer partit, amb l'Espanya de Lluçmajor, sumant els tres darrers punts que estaven en joc.

L'equip cadet ha anat fent una bona evolució durant l'última part d'aquesta lliga 94/95, des de que va dimitir l'altre entrenador i es van fer càrrec de l'equip en Montserrat i en Llorenç. Han quedat en onzena posició, a quaranta quatre punts del líder, el Porto Cristo.

En aquest mes cal destacar les dues victòries contra el Ses Salines i l'Espanya de Lluçmajor, amb aquest últim el Vilafranca al torneig del meló, va perdre de sis a zero.

Futbol set Benjamí: Ha quedat en cinquena posició empatat amb el Montuïri, a vint-i-cinc punts del primer, que ha estat l'Espanya de Lluçmajor; cal destacar que malgrat el lloc en que han quedat situats, és un dels equips més golejadors d'aquesta lliga de futbol set. Dir que la qualitat dels jugadors d'aquest equip és molt bona i que possiblement d'aquí uns anys donaran molt que xerrar.

Jaume Vidal i Tomeu Ferrer.

GOLEJADORS

Futbol set

1. Lluçmajor.....	31
2. P. Mascaró.....	12
3. Company.....	2
4. Rebassa.....	2

Infantils

1. Mas.....	40
2. Sitges.....	26
3. Rafel.....	19
4. Xesc.....	12

Futbol 7 Benjamí

1. Emiliano.....	29
2. Noel.....	26
3. Toni Joan.....	11
4. Mateu.....	10

Cadets

1. Pep.....	7
2. Sastre.....	5
3. Salom.....	4
4. Esteva.....	4

Futbol 7 Aleví

1. Ramis.....	25
2. J. Miquel.....	15
3. Andreu.....	4
4. Portell.....	2

1ª Regional

1. Tià Julià.....	10
2. Toni.....	8
3. Font.....	7
4. Polit.....	5

Regularitat

Tià Julià.....	150
Carrión.....	142
Jordi.....	128
Alcover.....	125

RESULTATS

INFANTILS

Vilafranca, 2 - Son Cotoner, 1
At. Peguera, 7 - Vilafranca, 0

1ª REGIONAL

Vilafranca, 1 - Verge de Lluc, 2
Algaida, 2 - Vilafranca, 1

SOLAR
EN VENDA A
LA ZONA DE
«SA CREVETA»
430 m²
al carrer des Sequer
Interessats telefonar al
56 01 05

Clausurat el primer curs de l'Escola Municipal de Música

(Redacció).- El passat 10 de juny va quedar clausurat el primer curs de l'Escola Municipal de Música en el que hi han participat 45 alumnes, en la seva majoria escolars del col·legi es Cremat. L'acte de fi de curs tingué lloc al mateix centre escolar, lloc on s'hi han impartit les classes.

Molts de familiars dels alumnes assistiren al concert de fi de curs en el que hi participaren tots els alumnes d'aquest primer curs i també els mateixos professors. Josep Francesc Palou, mentre de flauta, ha estat el director de l'Escola, organitzada per l'Ajunta-

ment, entitat que hi ha aportat un milió set-cents mil pessetes per a l'adquisició dels instruments necessaris per donar les classes i que també s'han fet càrrec de la major part de les despeses. Els alumnes han pagat una quota mensual de tres mil pessetes.

Per al proper curs s'ha fixat la primera quinzena de setembre com el període per a la preinscripció i la segona per a la inscripció definitiva. Els alumnes que han assistit al primer curs no han de complimentar els tràmits de la preinscripció.

Foto: M.B.